

РЕШЕНИЕ

№ 634

гр. Сливен, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, II СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Хр. Манова

при участието на секретаря Василка Д. Къчева
като разгледа докладваното от Петя Хр. Манова Гражданско дело № 20232230100901 по описа за 2023 година

Предмет на производството е предявен иск с пр. осн. чл. 79, ал.1 от ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че ищцовото дружество е влязло в търговски отношения с ответника „ТТЛС“ ЕООД, във връзка и въз основа на заявка-договор № 01798/19.01.2022 г. за извършване на транспортни услуги. С посочената заявка ответникът е възложил на ищцовото дружество в качеството му на спедитор, да организира международен транспорт на стоки от склада на ответника в България до Германия.

Превозът бил организиран от „СИКО СПЕД“ ЕООД със съответно наетия от него превозвач /подизпълнител/ и стоката била доставена на посочения от „ТТЛС“ ЕООД адрес. Съгласно товарителницата стоките били приети без никакви забележки и това било установено с подписите на превозвача и получателя.

Сочи се, че параметрите на сделката с ответника били подробно описани в заявка-договор. Уговореното между страните възнаграждение било в размер на 2280 лева с ДДС. Ищецът бил организирал и коректно оказал транспортната услуга. Стоката била натоварена от неговия склад в България, превозена била до Германия и разтоварена в указания склад на получателя на товара. Натоварването на стоката било извършено на 20.01.2022 г., а разтоварването било извършено на 31.01.2022 г., като стоката била приета от получателя без забележки и възражения.

В разрез с договореното и приложимите нормативни разпоредби, ответникът „ТТЛС“ ЕООД отказвал да плати възнаграждението, надлежно фактурирано от ищеца с фактура 0000032083/31.01.2022 г., като няколко месеца по-късно заплатил една част - 1207,20 лева, като оставало да дължи на „СИКО СПЕД“ ЕООД другата част, възлизаща на 1072,80 лева.

Предвид изложеното се моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника

„ТТЛС“ ЕООД, да заплати на „СИКО СПЕД“ ЕООД, сумата от 1072.80 лева, представляваща остатък от дължимото от ответника навло съгласно фактура 0000032083/31.01.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателно заплащане на главницата.

Претендират се разноските по делото.

В предоставения едномесечен срок е постъпил отговор от ответника чрез процесуален представител, който счита исковата молба за допустима, но неоснователна.

Сочи се, че съгласно изискванията на клиента от Германия, стоката, която ищецът взел да превози до Германия, от тяхна страна едностранно без предупреждение и разрешение била разпакетирана и разпалетирана и артикулите вътре били разменени. Във връзка с това германският клиент направил рекламация, което довело до заплащане на рекламация на стойност 258 евро и имало два дена забава по договора за доставка, за което бил глобен по 100 евро на ден или общо 200 евро. Ищецът бил уведомен за рекламацията и била издадена фактура за това № 2269/11.03.2022 г. на стойност 1072.80 лева, като била прехваната сумата от тяхната фактура за превоз. В тази връзка исковата молба се счита за неоснователна.

Претендират се разноските по делото.

В с.з. ищецът редовно призован, се представлява от процесуален представител, който моли съда да постанови решение, с което да уважи предявения иск. Претендира разноските по делото.

В с.з. ответникът редовно призован, се представлява от процесуален представител, който моли съда да отхвърли иска като недоказан и неоснователен. Претендира разноските по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

Със заявка-договор № 01798/19.01.2022 г. за извършване на транспортни услуги, като „ТТЛС“ ЕООД е възложило на ищцовото дружество „СИКО СПЕД“ ЕООД да организира международен транспорт на стоки от склада на ответника в България до Германия с дата на натоварване 21.01.2022 г. и разтоварване на 27.01.2022 г. – 14 палета- 3400 кг..

Превозът бил организиран от „СИКО СПЕД“ ЕООД със съответно наетия от него превозвач /подизпълнител/ и стоката била доставена на посочения от „ТТЛС“ ЕООД адрес. Уговореното между страните възнаграждение е в размер на 2280 лева с ДДС. Стоката е натоварена от склада на „СИКО СПЕД“ ЕООД в България, превозена до Германия и разтоварена в указания склад на получателя на товара. Натоварването на стоката било извършено на 20.01.2022 г., а разтоварването било извършено на 31.01.2022 г.

Ищцовото дружество издало фактура 0000032083/31.01.2022 г., по която било извършено плащане в размер на 1207,20 лева на 15.03.2022 г.

Приета е като доказателство по делото заявка- договор за автомобилен превоз на товар от 10.01.2022 г. , съгласно която Хикомекс Испания е възложило на ответното дружество да достави в Германия 14 палета текстил 3400 кг. до 27.01.2022 г.

Ответното дружество е уведомено с писмо по ел. поща, че кашоните са били подредени на много голяма височина и стоката разместена по палетите.

С фактура 24.02.2022 г. Хикомекс Испания е превел на ТТЛС ЕООД 750 евро, като е удържана сума в размер на 458 евро за рекламация.

По делото е назначена съдебно-икономическа експертиза.

В заключението си вещото лице сочи, че в счетоводните регистри на Доставчик „СИКО СИЕД“ ЕООД възникналото вземане по клиенти в лв. с Фактура с № 0000032083/31.01.2022 г., е отразено съответно с операциите: Дт см.411/1 - Клиенти в лева, Кт см. 453/2 - Начислен ДДС продажби, като се кредитира см. 703/1 - Приходи от услуги. От разпечатка на справка „дневник на сметка“ по клиенти в лева, излъчена от програмен продукт „АЖУР-Л“, е отразено и частичното плащане по фактурата, в размер на 1207,20 лв. на 15.03.2022 г., по банкова сметка на „Юробанк България“ АД. Неплатеният остатък е в размер на 1072.80 лв.

В счетоводните регистри на дружество „ТТЛС“ ЕООД, фактура № 0000032083/31.01.2022 г. е отчетена по Кт.см. 401 - Доставчици в лева, като счетоводните статии са съответно по Дт.см. 453-1 ДДС покупки, Дт см. 602 - Разходи за външни услуги – транспорт, с крайно направление сметки от гр.61-ва/Разходи за основна/спомогателна дейност и т.н. Плащането на сумата в размер на 1207,20 лв. е отразено по банкова сметка, като е цитирано и основанието за превода - ф.0000032083/31.01.2022 г.

След извършена проверка в базата данни на Европейската Комисия VIES (VAT Information Exchange System) се установи, че и двете дружества са регистрирани по ЗДДС.

Между двете дружества липсва издаден двустранен протокол за прихващане на вземания-задължения по образец, двустранно подписан от страните, на базата на който да бъдат прихванати гореописаните задължения по съответните фактури.

Няма установено осчетоводено прихващане на вземания и задължения.

Има издадена насрещна фактура № 1000002269/11.03.2022 г. от „ТТЛС“ ЕООД на стойност 1072,80 лв. с получател „СИКО СПЕД“ ЕООД. Описание на вид сделка: „неустойка по Заявка“ с Данъчна основа: 894 лв., ДДС 20%: 178,80 лв., Общо: 1072,80 лв., за която след проведен разговор с Гл.счетоводител на фирма „СИКО СПЕД“ ЕООД се установява, че в счетоводството на „СИКО СПЕД“ ЕООД няма отразена фактура, издадена от „ТТЛС“ ЕООД към „СИКО СПЕД“ ЕООД.

По делото са събрани гласни доказателства.

В показанията си свид. В.С. сочи, че работи като ръководител транспорт. Соци, че този транспорт го бил извършил чрез „Сико спед“. В Сливен имало фирма, която произвеждала текстил за НАТО, чорапи за натовската армия - фирма „Слисокс“. От тях натоварил 14 палета на камион на „Сико спед“, която трябвало да извърши по заявка-договор транспорт до Германия. На 21.01.2022 г. били натоварени, на 27.01.2022 г. трябвало да бъдат там по заявка договор. Твърди, че те на собствена глава распалетизирали два от палетите, защото били на кашони. Това той го бил научил от германците когато му направили рекламация.

Закъснели били с доставката два дни, за което по заявка договор били глобени по 100 евро на ден. За разпалетизирането на стоката и за наемането на персонал да я палетизират отново, бил глобен от германците 258 евро. Имало издадена фактура за всичките глоби към „Сико спед“ и от тяхната фактура, която била за транспорта, била удържана глобата и разликата била платена веднага. Имало издадена фактура от ТТЛС, 2269 от 11.03.2022 г. и сумата била удържана от тяхната фактура 32083 от 31.01.2022 г. и разликата им била платена.

С отговора на исковата молба е представено писмо-рекламация без дата, подател и получател и документ за приета от Еконт доставка до гр. София, ул. Неделчо Бончев № 27.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства ценени както по отделно, така и в тяхната съвкупност. Представените по делото писмени доказателства, съдът възприе изцяло, като непротиворечиви по между си и допринасящи за изясняване на правно значимите за решаването на спора факти и обстоятелства.

Установеното от фактическа страна мотивира следните **правни изводи**:

От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение, на основание сключен между тях договор за международен превоз, обективиран в договор-заявка № 01798/19.01.2022 г. С посочената заявка ответникът е възложил на ищцовото дружество в качеството му на спедитор, да организира международен транспорт на стоки от склада на ответника в България до Германия. Не се спори между страните и относно факта, че договорът е бил изпълнен от превозвача, както и че ответното дружество е заплатило на ищеца част от превозно възнаграждение по издадената фактура № 32083/31.01.2022 г. в размер на 2280 лв. с ДДС и непогасената част възлиза на 1072.80 лв.

Основният спорен по делото въпрос е дали се дължи от ответника плащане на претендирания от ищеца остатък от 1072.80 лева неплатената сума за превозно възнаграждение по издадената фактура. Безспорно се установи, че от Хикомекс Испания е удържана сума в размер на 458 евро от договореното навло в размер на 1208 евро. Товарът е доставен с четири дни закъснение, вместо на 27.01.2022 г. - на 31.01.2022 г. Съгласно т. 11 от заявка – договор, неустойка се дължи в размер на 100 евро за всяко просрочено денонощие. Установи се също, че стоката е била разпалетизирана, поради което е и наложена глоба в размер на 258 евро.

Ответното дружество е издало фактура за посочената сума на 11.03.2022 г., която не е осчетоводена в ищцовото дружество.

Ответникът е направил правопогасяващо възражение, основано на твърдения за възникнало в негова полза вземане за неустойка в размер на 200 евро и наложена глоба в размер на 258 евро., за което ищецът не е бил надлежно уведомен.

Материалният правопогасяващ ефект на извънсъдебно прихващане настъпва с факта на получаване на изявлението по реда на чл. 104, ал. 1 пр. 1 от ЗЗД, от който момент двете насрещни, изискуеми и ликвидни вземания се считат погасени до размера на по-малкото от

тях. В случая потестативното право на извънсъдебно прихващане не е породило целения с него погасителен ефект доколкото по делото не се съдържат категорични доказателства, че ищецът е получил това писмо, инкорпориращо изявлението за извънсъдебно прихващане. Следователно след като по делото не се установява по несъмнен начин, че изявлението на длъжника за извънсъдебно прихващане е достигнало до насрещната страна, съдът приема за ненастъпили последиците от прихващането.

С цитираната по-горе клауза за неустойка страните са уговорили отнапред размера на вредите от забавеното изпълнение на превоза (чл. 92, ал. 1 от ЗЗД). Съгласно чл. 30, § 3 от Конвенцията за договора за международен превоз на товари (ЧМР), правото на обезщетение на тези вреди се преклудира, ако в срок от двадесет и един дни след доставянето на стоката не е подадена писмена рекламация до превозвача. Доказателства за подадена рекламация по чл. 30, § 3 от Конвенцията не са ангажирани, както за дължимата неустойка, така и за наложената глоба за разпалетизиране на стоката. Дори да се приеме, че такава рекламация е направена и е изпратена по Еконт на 21.03.2022 г., то към тази дата е изтекъл предвидения в Конвенцията 21 дневен срок.

В разглеждания случай съдът счита за неоснователно възражението на ответника за недължимост на претендирания от ищеца остатък от процесното навло поради извършено извънсъдебно прихващане с възникнало в негова полза вземане за неустойка. Фактическият състав на правото да се извърши прихващане по чл. 103, ал. 1 ЗЗД изисква кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) съществуването на две действителни вземания/ задължения/; 2) вземанията да са насрещни; 3) да имат за предмет пари или еднородни и замествими вещи; 4) вземането на страната, която прихваща /активното вземане/ да е изискуемо и ликвидно.

На следващо място и само за пълнота следва да се посочи, че ответникът не е релевира възражението за съдебно прихващане в хода на висящия съдебен процес като процесуален способ на защита срещу заявения основен иск, съответно не е предявил евентуален насрещен иск като процесуална форма на защита.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че доколкото по делото е доказано, че въззивникът - ищец е изпълнил поетите със заявка-договор за извършване на международен транспорт задължения, то ответникът му дължи договореното възнаграждение. Няма спор между страните, че част от дължимото навло в размер на 1207.20 лв. с ДДС е заплатено от ответника преди образуване на делото. При тези данни искът с правно основание чл. 79, ал. 1, пр 1 ЗЗД, вр. с чл. 372, ал. 1 във вр. с чл. 367 ТЗ, вр. чл. 1, § 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) за сумата от 1072.80 лв. се явява основателен и доказан, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 19.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

На осн. чл. 78, ал.1 от ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищеца сторените разноски в производството в размер на 50 лева д.т., 100 лева депозит за вещо лице и 400 лева адв. възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ТТЛС“ ЕООД, ЕИК 119641264, със седалище и адрес на управление гр. Сливен, ул. „Светлина“ № 1, представлявано от Томчо Венциславов Томчев – управител да заплати на „СИКО СПЕД“ ЕООД, ЕИК 204211566, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Искър“, ул. „Неделчо Бончев“ № 27, представлявано от Кольо Минчев Дойнов – управител сумата от 1072.80 лева, представляваща остатък от дължимото от ответника навло съгласно фактура 0000032083/31.01.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателно заплащане на главницата.

ОСЪЖДА „ТТЛС“ ЕООД, ЕИК 119641264, със седалище и адрес на управление гр. Сливен, ул. „Светлина“ № 1, представлявано от Томчо Венциславов Томчев – управител да заплати на „СИКО СПЕД“ ЕООД, ЕИК 204211566, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Искър“, ул. „Неделчо Бончев“ № 27, представлявано от Кольо Минчев Дойнов – управител разноски в размер на 550 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____